

Ch ng 16

Bi n ng B t Ng

Bu i t i hôm ó, th n s c c a V ng C An r t bình t nh. Anh k chuy n V ng Ti n h i nh , nói c u bé ch b n tát hai l n trong m i tám n m cu c i. M t l n là lúc V ng Ti n kho ng b n, n m tu i, V ng C An t Nh t B n tr v , b con ra ngoài ch i, hy v ng b i d ng tình c m cha con. C u bé thèm n bên ng, n m l n l n d i t òi n. Anh chê b n, n i gi n tát con trai. Khóe mi ng V ng Ti n r máu, c u bé s n m c quên c khóc.

Lúc ó V ng C An m i ngoài hai m i, ang tu i d kích ng. S b m bi t chuy n s trách m ng, anh v i lau s ch v t máu trên m t con trai.

L n th hai anh tát V ng Ti n là vì Chung Thanh.

Nói n ây, hai ng i u tr m m c. M t lúc sau, anh m i c t gi ng lãnh m: “Tôi không th hi u n i t i sao nó l i có tình c m c ch p v i con bé ó nh v y”.

Tô M t ngh , áng ti c các b c cha m luôn kh t m i coi th ng s c ch p c a con cái. Cô ành an i: “Có l trong ti m th c c a th ng bé ch mu n tìm ki m th mà nó khó giành c”.

V ng C An im l ng.

Trong phòng khách không b t ền, không gian t i om. Ánh ền m m t bên ngoài chi u vào, t o thành i m tr ng en giao nhau m h , t a nh s ph n không th nhìn th u.

V ng C An ng i xu ng t, t a u vào t ng, ôi m t h i khép l i, d ng nh ã ng say.

Tô M t h gi ng th m dò: “N u... n u sau này anh không th tr thù...”

Anh l p t c m m t, c t gi ng l nh l ng: “Không có kh n ng ó”.

Tô M t im l ng, trong lòng r t h i h p. M t lúc sau, cô dè d t h i nh : “N u m t ngày nào ó, anh phát hi n xung quanh anh có r t nhi u ng i ph i ch u trách nhi m v chuy n này, anh s làm th nào?”

V ng C An “h ” m t ti ng. “Em không c n nói h con bé em h c a em”.

“Không, ý tôi không ph i nh v y”. Tô M t cúi u, c g ng không r i l . “B t k k t qu th nào, anh không th ... cho mình m t con ng s ng sao?”

V ng C An mím môi không tr l i, y t h u c a anh c ng, ch ng t anh ang c g ng kìm nén tâm tr ng. Không bi t bao lâu sau, anh ánh tr ng l ng: “Tôi còn nghe nói m t chuy n, hình nh Th ng Thu n có i m y u mà ng i nào ó bi t c?”

Tô M t không hi u.

Anh nh c nh : “H n có m t ng i tình, chính là b n c a em. Tr c khi nh y l u, cô ta có giao cho em th gì không?”

“M c Úy Thanh?” Tô M t l c u, nói th t: “Cô y ch giao cho tôi m t t gi y và m t t m th ngân hàng. Trên t gi y có l i nh n, nh tôi chuy n ti n cho b m và con gái cô y”.

V ng C An chau mày. “H i em c ng b ng th a, con ng i em không gi u n i chuy n gì. N u th t s có gì ó, tôi s nhìn ra ngay”.

Tô M t im l ng.

Anh ng m ngh . “Cô ta giao cho em nh ng th ó nh th nào? Có thông qua ng i khác không?”

“Cô y trong hòm th , chìa khóa hòm th ã a cho tôi gi t tr c ó. Lúc b y gi , tôi c ng t ng có liên quan n Th ng Thu n, b i cô y nói, ngay c Th ng Thu n c ng không bi t n s t n t i c a hòm th này”.

V ng C An “h ” m t ti ng. “N u không có liên quan, cô ta âu c n vòng vèo nh v y. Li u có kh n ng... khi em i l y , b ng i nào ó nhìn th y?”

“Không...” Còn ch a nói h t câu, Tô M t ch t nh ra i u gì, b ng im b t.

V ng C An l p t c h i: “Sao v y?”

Tô M t h i do d nh ng ngh n thái c a anh v a r i, cô c t ra bình t nh. “Không... không b ai nhìn th y”.

V ng C An không truy v n. Anh nói: “Chúng ta u m t r i, em ng s m i!” Anh ngo nh m t nhìn cô, ánh m t n gi u v chua chát. Sau ó, anh ghé sát, nh mu n hôn cô.

Bây gi , Tô M t âu có tâm t , cô h i né tránh. “Thôi, tôi v nhà ây”.

V ng C An c ng không h i n a. Anh nhích ra xa. “Mu n r i, bây gi em ra v , tôi ph i i ti n em. C i i l i l i, tôi c ng r t m t m i. T ng đ i có phòng dành cho khách, em hãy ngh t m ó”.

Nói xong, anh li n lên t ng trên. Tô M t hoàn toàn ki t s c, m t bu i t i mà x y ra quá nhi u chuy n khi n u óc cô n ng tr ch. T n i này v nhà cô khá xa, chi b ng cô l i ngh ng i. Vào phòng dành cho khách, Tô M t h i t ng tình hình ngày hôm ó, trong lòng càng th p th m không yên. Cô óng c a, v i g i i n tho i. u kia t t máy, cô càng khó ng , mãi n n a êm m i ch p m t, khi t nh đ y thì tr i ã sáng.

Tô M t ánh r ng, r a m t r i i ra ngoài. V ng C An ang ng i bên bàn u ng cà phê và c báo. Cô không nói gì, ch chào h i r i ra v . Trong lòng không yên tâm, cô lái xe th ng n i h c Nam Chiêm.

n tr ng h c, Tô M t g i i n vào ký túc. B n cùng phòng nói Chung Thanh i ra ngoài, không mang theo i n tho i đi ng, có l là i ch y b bu i sáng.

Tô M t i l i ra sân th d c. Sân th d c khá ông ng i, cô o m t m t vòng, l p t c phát hi n ra Chung Thanh. Chung Thanh r t n i b t, cô bu c tóc uôi gà, eo tai nghe, ang ch y ch m ch m quanh sân.

Chung Thanh r t ng c nhiên khi nhìn th y Tô M t. Cô tháo tai nghe, h i ch h : “Ch , sao ch l i n ây?”

Tô M t kéo em h sang m t bên, nói th ng: “Thanh Thanh, em hãy nói th t cho ch bi t, l n tr c a em n nhà b n ch , có ph i em nh t c th gì ó?”

Chung Thanh h i l i: “B n nào? Em nh t c th gì c ?”

T i qua Tô M t còn không dám tin, bậy gi càng sinh nghi. Cô nghiêm m t. “Là tình nhân c a Th ng Thu n, ng i ã nh y l u y. Lúc ó ch i l y hòm th , b o em ng i i xe ô tô, nh ng sau ó em theo ch vào trong”.

Chung Thanh gi b ngu ng . “Em nh ra r i, sau ó chúng ta cùng ra v còn gì!”

Tr c thái c a em gái, Tô M t càng s t ru t. “Chuy n này không ph i trò ùa, ch s em r c h a vào thân. N u em th t s nh t c thì mau tr l i ch , ch tuy t i không trách em”.

Chung Thanh t chân lên lan can, cúi sát ng i, t t n tr l i: “Ch , em th t s không hi u ch ang nói gì”.

Bên c nh b ng xu t hi n m t ng i, anh ta nói m t câu: “Ch cô mu n h i cô, cô có gì th không nên gi không?”

V ng C An m c b th thao, tay c m chìa khóa ô tô, ng t a vào lan can nhìn hai ch em Tô M t.

Chung Thanh b t u s hã, Tô M t c ng gi t mình, l p t c ng ch n tr c em gái.

V ng C An c t gi ng tho i mái: “Tôi t ng nói, con ng i em ch ng th che gi u chuy n gì, không b ng em h c a em”. Anh quay sang Chung Thanh, nói th ng: “Hãy a th ó cho tôi, cô ra giá i!”

Chung Thanh ng i nh ng nhanh chóng l y l i v bình t nh, nói: “Chú có th tr bao nhiêu?”

V ng C An c i. “Cô mu n bao nhiêu?”

“Ch là USB, tôi c ng ã xem ra n i dung trong ó. Tôi còn t ng ch Th ng Thu n m i c n cái ó”. Chung Thanh l y can m: “Nh ng bây gi thêm m t ng i mua, tôi ph i suy ngh k m t chút”.

Tô M t không th tin n i. V a nh lên ti ng, cô li n b V ng C An gi vai.

M t lúc sau, Chung Thanh gi ra ba ngón tay l c l c. D i ánh ban mai, ngón tay thi u n m m m i, tr ng nõn.

Tô M t t c gi n: “Ba v n? Không c, m t ng c ng không c. Em c n nhi u nh v y làm gì? ây là hành ng b t ch t ng i khác, em ng làm c n n a!”

Chung Thanh c i “N u em tìm Th ng Thu n òi ti n, ó m i là hành ng b t ch t. H n n a ch m y v n, em c ng ch ng thèm”.

Tô M t t c gi n nh ng không th kìm nén lòng hi u k . “Ba m i v n?”

Chung Thanh không t thái .

V ng C An im l ng t nãy n gi , lúc này m i lên ti ng: “Ba tri u, m t tay giao ti n, m t tay giao hàng”.

Chung Thanh l c u, c t cao gi ng: “Ba m i tri u, tôi mu n ba m i tri u”.

Không i ph n ng c a i ph ng, cô nói ti p: “Ba m i tri u không nhi u. Bây gi v t giá leo thang, m t c n h c ng m y tri u. N u m i ng i xem n i dung trong USB, s bi t s ti n này b ra c ng áng. Chú mà không ng ý, tôi s chuy n cho Th ng Thu n, ch c ch n anh ta ch u b ti n ra mua”.

Tô M t ch t s ng, nhìn em h nh ng i xa l , mãi v n không nh th n.

V ng C An v n t ra bình th n. Anh ng m ngh r i tr l i. “Th nh t, tôi ph i xem n i dung trong USB. Th hai, ba m i tri u không ph i con s nh , tôi c n vài ngày chu n b ”.

Chung Thanh nghiêng u m m c i. “Không thành v n ”.

Hôm nay, Chung Thanh vô cùng vui v . Cách th hi n s vui v ho c không vui c a cô không ph i là mua s m qu n áo, n u ng nh nh ng cô gái tr khác, mà là t hi u su t vô cùng cao trong h c t p, ví d h c thu c m t lúc m t tr m hai m i t ti ng Anh. Chung Thanh c m th y mình tr ng thành h n b n bè cùng trang l a.

Th i gian này cô có m t ng i b n trai trên danh ngh a. Ti p xúc v i con trai cùng tu i, cô luôn có c m giác nh cách c th h , c m th y b n h v a ng c ngh ch v a vô v , nh ng cô v n ph i ch u ng mùi “g m i ch a s ch” r t bu n nôn trên ng i c u ta, di n trò thân m t tr c m t ng i khác.

Th c t , ch c n cô ngo c tay m t cái, c u nam sinh ó s v a ng c nhiên v a m ng r . N u cô th hi n m t chút c m tình và h ng thú, c u ta s gi ng nh b b t m t linh h n. Bây gi cô không c n c u ta n a, cô ch mu n á bay i ph ng ra kh i hành tinh này. T t nhiên, cô không th làm v y. Tr c ti p xa

lánh là ph ng th c chia tay t t nh t, s khi n i ph ng càng không cam lòng, không tình nguy n, không th hi u n i, khi n màn yêu h n khó d t không ng ng đi n ra.

ôi thanh niên nam n lôi kéo nhau tr c c ng tr ng, c nh t ng này l i b Th ng Thu n ng i trong ô tô nhìn th y.

C u con trai v a si tình v a bá o, cô thi u n au lòng tr n tránh. Vi n m t hai ng i u hoe, nh th s p khóc.

L n u tiên ch ng ki n c nh t ng này, Th ng Thu n coi nh trò c i. Hai l n r i ba l n, h n b t u m t kiên nh n. n l n th t , h n h t nh n n i. H n n a, hôm tr c m i b ánh m t tr n, tâm tr ng c a h n r t t . Tâm tr ng này khi n h n nhìn b t c ai, b t c vi c gì c ng không v a m t. Trong lúc t c gi n, Th ng Thu n sai ng i tr c ti p kéo Chung Thanh vào ô tô. Chi c xe chuy n bánh, c u con trai ch y u i theo, Chung Thanh c ng n c m t giàn gi a, bám vào c a kính nhìn ng i ta. Th t ra Chung Thanh c ng không mu n nh v y, v a r i cô b i ph ng bám dính, lôi kéo khi n cô không kh i s h i. Cô th m ngh , c u ta c ch y th kia, b ngã không bi t ch ng.

Th ng Thu n c t gi ng b c d c: “Nó còn ch a ch t, em khóc gì ch ?”

Chung Thanh lau n c m t, ngh xem nên nói câu gì.

ã n n c này, Th ng Thu n không có tác d ng l n i v i cô, ch là cô c m th y áng ti c khi b qua cho h n nh v y.

S tr m m c c a Chung Thanh khi n Th ng Thu n hi u nh m cô ang au kh . H n c t gi ng y t c gi n: “Th ng nh i v n ch a m c lông c ng đáng em au bu n n th sao?” Cho t i bây gi cô v n ch a nhìn h n m t l n, c ng không phát hi n v t th ng trên m t h n, càng không c m th y h n mang v t th ng ng p cô là m t vi c làm c m ng.

Chung Thanh ôm m t, ngh n ngào: “Tôi... là tôi... tôi không x ng v i anh y”.

Th ng Thu n chau mày. “Sao em không x ng v i th ng nh i ó?”

Chung Thanh mãi không tr l i, ch s t s t. “Tôi nói v i anh y r ng tôi không còn trinh. Anh y nói anh y không b n tâm n chuy n ó, nh ng anh y càng nh v y, tôi càng c m th y có l i...” D ng nh ch m n n i au, cô gi tay ánh bôm b p vào ng i àn ông ng i bên c nh, n c m t nh m a. “T t c u t i anh, t i anh...”

Không hi u t i sao, Th ng Thu n c m th y r t d ch u. H n ôm vai cô gái, c t gi ng y c m khái: “Là l i c a tôi. Nha u, em ng nghe c u ta nói linh tinh. Tr ng i àn ông u tiên c a em, ch ng có ng i àn ông nào không ý n chuy n này. Th ng nh i ó nói không b n tâm là vì mu n l a em lên gi ng”.

Chung Thanh nói: “Tôi không tin, anh y không ph i lo i ng i nh v y. H n n a... tôi yêu anh y, tôi không th quên anh y...”

Nghe câu này, trái tim Th ng Thu n nh b bóp ngh t. “Em còn nh , hi u tình yêu là th chó ch t gì?”

Chung Thanh y m nh ng i h n. “Anh m i là th chó ch t! Anh ng t ng có m y ng ti n th i là hay l m. D ng xe, tôi mu n xu ng xe...”

Th ng Thu n l i ph i d dành, ô tô t t nhiên không d ng l i mà ch y th ng n m t n i bí m t.

Chung Thanh không còn ngây th , ng c ngh ch nh tr c kia. Cô d ng t Th ng Thu n i t m r i ch y ra ngoài. Ai ng , c a ra vào khóa ch t t lúc nào. Chìa khóa có ó nh ng quá nhi u, Chung Thanh ch còn cách th t ng chìa m t. Cô không phòng nên b ng i ng sau ôm ch t. M c cho cô m á giã gi a, h n c ng không buông tay.

Th ng Thu n v t l n n toát m hôi, h n t ra b c t c: “Tr c ây em phóng ãng nh v y, bây gi còn óng gi làm thánh n ?”

Chung Thanh kêu l n ti ng: “Bây gi không gi ng tr c. Tôi ã yêu ng i khác, ã yêu ng i khác r i...”

Th ng Thu n không th ki m ch , è cô gái xu ng gi ng giày vò m t lúc lâu. Nh ng b t k h n khiêu khích th nào, cô v n nh m t con cá ch t, không úng, là m t m nhân ng thoi thóp bu n r u, bu n r u n tuy t v ng. Lúc còn h i th , cô th m chí n m s p ó, m c h n chỉ m o t, trong khi v n bình t nh nói chuy n i n tho i v i ng i khác. H n có th chinh ph c th xác c a cô nh ng không th ch m vào trái tim cô. H n t ng v t b cô nh m i ng gi rách, bây gi l i b cô coi nh ng i tàng hình, i u này khi n h n vô cùng o não.

Hai ngày qua, chuông i n tho i c a Chung Thanh không ng ng kêu nh ng cô c ý không nghe. Lúc cô t ch Th ng Thu n tr v , Tô M t ã ch s n phòng ký túc.

Gi này là th i i m thích h p cho vi c t h c hay yêu ng, phòng ký túc không m t bóng ng i. V a vào c a, Chung Thanh li n o m t m t vòng. Ch n trên gi ng v n ch a g p, trên bàn h c b a b n. Ch u cây, sách v , máy tính không có d u v t b ng i khác ng n, v n y h t lúc cô ra ngoài.

Tô M t ang ng i gh . Nhìn th y em h , cô li n h i: “Em i âu v y?”

Chung Thanh không tr l i.

“Th ó âu r i?” Tô M t h i ti p.

Chung Thanh m i t “ch i n tr ng” c a Th ng Thu n tr v , trong lòng h t s c hoang mang, n dáng i c ng không t nhiên. Ban u, cô s ch h phát hi n ra i u gì ó, nh ng nghe Tô M t h i v y, cô th phào nh nhõm.

Tô M t nói: “Em còn cần qu y nh v y, ch s i nói v i b em ông trông ch ng em. Chuyện này ch không bi t thì không nói làm gì, bây gi bi t r i, ch không gánh n i trách nhi m”.

Chung Thanh v nh không nghe th y, làm n ng v i ch h nh th ng l : “Ch , n u nh nói t lâu r i, ch ng c n i n ngày hôm nay, úng không?”

Hôm nay Tô M t m i b kích, không dám coi em gái là tr con nh tr c. Cô ch áp: “S c kh e c a b em không t t, em hãy ngoan ngoãn m t chút, ng ch c gi n ng i àn ông ó”.

“Ch , ch nói d nghe th t y!” Chung Thanh l v m t tinh ngh ch. “Ng i àn ông ó nh âm th m x lý i th , ng nhiên không mu n gây m ”.

B Chung Thanh nói trúng ch khó, Tô M t không ti p l i mà c t gi ng m m m ng: “Thanh Thanh, n ng l c c a ch có h n. S ti n em mu n, c i này ch c ng không th cho em. Tuy bình th ng s ti n tiêu v t ch cho em không nhi u nh ng c ng dùng. Bây gi em l n r i, c n s m qu n áo, m ph m... Ch s t i trung tâm th ng m i mua cho em m y b . L n tr c em mu n i máy tính bàn, ch s mua cho em ngay. Tuy ch không th giúp em i u gì nh ng ch c n trong ph m vi ch có th làm c, ch khi n em th t v ng l n nào ch a?” Ng ng m t lát, cô nói ti p: “Em... em có th n tình tr c ây, tr l i cho ch . Ch s cho em ti n, tuy không nhi u nh ng sau này em mu n i du h c c ng c, mu n k t hôn, mua nhà c ng c, ch s c g ng h t s c giúp em...”

Chung Thanh ng i bên c nh bàn, ch ng tay lên c m nhìn ch h , th n s c t a h không hi u n i. t nhiên cô c t ngang: “Ch , t i sao ch l i giúp anh ta?”

“Ch giúp anh ta gì ch ? ây là ch lo cho em”. Tô M t nói. “Th ó còn trong tay em m t ngày, ch s lo l ng m t ngày. Ch c em bi t câu “tái ông c ng a ch a ch c ã là phúc”?”

Chung Thanh g t u. “Em v n còn n m m i ph n tr m kh n ng thành công. H n n a, tìm b V ng Ti n òi ti n c ng là vì c em nên làm”.

“Em nên làm gì ch ?” Tô M t ng n ng i.

Chung Thanh h i l i: “Ch th nói xem?”

Tô M t ng m ngh , b t giác th dài. “ úng, b V ng Ti n ã sai nh ng V ng Ti n r t t t. Bây gi con trai anh ta không còn n a, k c ng i không quen bi t, khi nghe nói n chuyện này c ng s c m thông...”

“Kho n nào ra kho n ó”. Chung Thanh c i nh t. “Đ a vào cái gì mà em ph i thông c m cho anh ta? Lúc d nhà x ng c a b m em, anh ta có c m thông v i em không? B m b gãy chân, anh ta có c m thông cho b em không? Con trai anh ta không còn là s báo ng i v i anh ta, mu n trách thì nên trách V ng Ti n có ông b nh v y. Ngoài ra, em ng ý bán cho anh ta ã là giúp anh ta, là c m thông v i anh ta r i”.

Tô M t nhìn em gái, trong lòng r t h i h n vì ã d n cô n n i c a M c Ủy Thanh. “Tr c ây ch ch ng hi u em chút nào”.

Chung Thanh nói: “Nh ng em r t hi u ch . Ch ã b b V ng Ti n mê ho c r i ph i không? H ly tinh úng là không phân bi t nam n ”.

Tô M t th y không tho i mái. Cô v a nh lên ti ng nh ng Chung Thanh l i nói ti p: “Ch ng ph nh n, em ch li c qua là nh n ra ngay”. Cô kéo ch u cây trên bàn sang m t bên, ghé sát Tô M t. “Ch ng ng c th , ng nh em tr c kia, s ng ch t vì Th ng Thu n. Ví d ngày hôm qua, m i sáng s m anh ta ã theo dõi ch . Lo i ng i này...” Cô l c u. “... quá nhi u th o n, trong khi ch quá t t b ng”.

Tô M t ph h a: “ úng, em nói r t úng, ch c ng không ng anh y i theo ch n ây. Em nói kho n nào ra kho n ó ch gì? Bâ y gi không nh c n anh y n a, th ó là c a b n ch giao cho ch , em c ng nên tr l i ch i ch !”

Chung Thanh c i. “Th ó n m trong tay ch c ng vô d ng, ch và Th ng Thu n ch ng có khúc m c gì”. Cô ng m ngh , nói ti p: “Em bi t ch r t t t v i em, nh ng ch s ng nhà em lâu nh v y, b m em c ng i x t t v i ch , úng không? B em bậ y sa sút tinh th n, là do ai h i ra nông n i này? Vì v y, ch không nên g n g i v i b c a V ng Ti n, ch giúp anh ta là có l i v i b em. H n n a, ng i h V ng c ng gi ng ng i h Th ng, ch ng có chuy n gì là không dám làm, l i d ng ph n d nh tr bàn tay, dùng xong là v t b . H i Th ng Thu n còn i x t t v i em, anh ta nói r t hay ho, gi b áng th ng này n . Lúc ó ch nói gì v i em? Nói em không có kinh nghi m s ng, nói em ngu xu n, nh ng bậ y thì sao? i phó chuy n này, em là ng i t ng tr i. Bậ y gi em nhìn ch , gi ng h t cách ch nhìn em lúc tr c”.

Tô M t im l ng. Cô th m ngh , cô gái nh này, à không, bà cô này ang c m m t trái bom. Có th tung ra b t c lúc nào, n u k thu t không t t, s phát n ngay t i ch ch ch ng ch i.

B t g p b d ng u xi u c a ch h , Chung Thanh r t c chí. “Th nào? Ch nói không l i em, vì o lý ng v phía em”.

Tô M t ngh , không ph i o lý ng v phía em, mà vì ch ph i lo l ng nhi u th , không vô tâm vô t nh em. B ngoài cô không t ra t c gi n, ch m m c i. “Thôi, ch úng là nói không l i em. Ng i v i ng i không gi ng nhau, tu i c a em, ch không th suy ngh th u áo nh em. À, chúng ta không th so sánh, b i nói v thông minh, tài gi i, ch không th sánh b ng em”.

B t c ng i nào c ng thích nghe nh ng l i nói khen ng i, h n n a l i là a tr ng o m n, t ph . Chung Thanh li n n n c i r ngr .

Tr c khi ra v , Tô M t d n dò: “Cu i tu n r nh r i em hãy v nhà m t chuy n, c u m r t nh em”.

Chung Thanh ang vui v , t t nhiên nh n l i ngay.

Tô M t th m th dài, v n không yên tâm, i ra ngoài l i quay ng i d n dò: “Em ng Th ng Thu n bi t chuy n chi c USB”.

Chung Thanh n m s p trên gi ng, th n nhiên lên ti ng: “T i sao?”

Tô M t nói nh : “Em ng quên M c Úy Thanh ch t th nào, anh ta gi t ng i không th y máu”.

V n nhà, Tô M t liên l c v i V ng C An, mu n th ng l ng cách gi i quy t, nhân ti n th m dò ý c a anh.

Ai ng i n tho i k t n i, ng i u máy bên kia ch nói m t câu: “ ã không còn là chuy n c a em r i, ng nói nhi u”. V a d t l i, anh li n cúp máy. Tô M t l i gi i n tho i nh ng i ph ng không nghe, d ng nh cu c trò chuy n t i hôm tr c ch là m t gi c m .

S vi c ngày càng tr nên ph c t p.

u tiên, Tô M t lo cho em h nh ng c ng r t ng c m v i ng i àn ông ó. Ngoài ra, cô c ng áy náy v s s su t c a mình. Nh ng bây gi hai ng i b n h , m t ng i a ra các lo i lý l tr n áp cô, m t ng i tránh m t không g p cô. C hai u nói th ng v i Tô M t r ng cô t t b ng, d m m lòng nh ng ng sau l i l i d ng lòng t t c a cô lúc cô tin t ng h nh t, gi h t th o n, làm ra m i chuy n... Tô M t t nhiên có o giác, d ng nh b hai ng i ó h p l i ch i m t v .

Tô M t l i th dài, v a lo l ng nh Chung Thanh x y ra chuy n, cô bi t n nói th nào v i c u, v a suy oán ý c a V ng C An. Ng m i ngh l i, cô c m th y l i nói c a em h c ng không ph i không có lý... Tr n tr c mãi, cô l i tr i qua m t êm m t ng .

Hôm sau i làm, Tô M t t nhiên b V ng Á Nam gi vào v n phòng. Th y s c m t cô khá t , V ng Á Nam c i. “G n ây công vi c b n r n, th ng xuyên ph i ti p khách. Tôi c ng bi t cô v t v , n u không ph i th t s h t cách, tôi c ng không nh cô giúp ”.

Thái c a bà ta r t khách sáo, trong lòng Tô M t càng c nh giác, ch s không c n th n l i b vào tròng.

V ng Á Nam nói: “Ch c cô c ng bi t tính cách c a th ng nh nhà tôi. G n ây không hi u lý do t i sao tâm tr ng c a nó r t t , c ngày hò hét kêu ng i hát cùng. Ô sin và th y giáo u b nó u i ra ngoài, nó ch b n h hát không hay, cu i cùng nói i nói l i nh c c u. Nó ch ích danh th ký Tô m i c.” Bà m m c i, c t gi ng khó x : “Ti u Tô, cô xem hôm nay có th v s m, n ch i v i con trai tôi m t lúc không?”

Tô M t th phào nh nhõm nh ng trong lòng l i n y sinh n i lo l ng khác.

Th y cô do d , V ng Á Nam thu l i ý c i. “M i tr ng phòng Tô làm nh ng vi c nh v y, qu th c cô ph i ch u m c r i”.

“ Ôu có!” Tô M t v i lên ti ng. “C ng lâu l m r i tôi không n th m Thiên B o. Tr a nay tôi ra ngoài g p khách hàng, c ng thu n ng, xong vì c, tôi s qua th m anh y”.

V ng Á Nam g t u, th dài. “Th t ra Thiên B o gi ng a tr , tâm tình r t n thu n. Ai th t lòng i x t t v i nó, nó u bi t c . C ng chính vì v y, nó m i luôn nh c ô”.

Tô M t m m c i, không áp.

Gi i quy t xong công vì c, cô lái xe n bi t th c a T ng gia. T ng Thiên B o ang ng i x m đ i t, dùng cây g y ào t, ào c con giun li n ném vào b n hoa, b d ng u xiù.

Tô M t không làm kinh ng n anh ta. Cô nh nhàng i n bên c nh, ng i x m xu ng quan sát anh ta. T ng Thiên B o ban u ch ng ý, m t lúc sau m i phát hi n không còn ánh sáng chi u vào m t, anh ta ch m ch p ng ng u. Tô M t l ng thình, ch m m c i v i anh ta. T ng Thiên B o c ng yên l ng, ngoác mi ng c i v i cô.

Hai ng i nh hai a tr nhìn nhau m t lúc, Tô M t lên ti ng tr c: “Thiên B o, anh có quen tôi không?”

T ng Thiên B o mu n t ra t c gi n nh ng anh ta không nh n c c i, khó kh n l m m i th t ra m t câu: “ úng, tôi... tôi không quen cô”. Nói xong, anh ta v i kéo tay Tô M t, nh s cô b i m t. “Chúng ta i hát karaoke”.

Tô M t nh nhàng gi t kh i tay T ng Thiên B o, ánh l c h ng s chú ý c a anh ta: “Anh không quen tôi mà cho tôi vào nhà, ng nh tôi là k x u thì sao?”

T ng Thiên B o tuy ng c ngh ch nh ng r t nh y c m, c ng không bi t che gi u tâm tr ng. Th y Tô M t rút tay v , anh ta v i ng tránh xa ba mét, g ng m t lo l ng n r n m hôi. “Tôi... tôi... tôi xin l i!”

Tô M t th m ngh , mình úng là ng i x u.

Vào nhà, nhìn th y m y ng i giúp vì c ang b n r n xung quanh, Tô M t c m th y yên tâm, nh ng cô v n l u ý gi kho ng cách v i T ng Thiên B o.

Hai ng i hát c bu i chi u, T ng Thiên B o r t vui, trong khi Tô M t vô cùng m t m i. ã h n ba m i ti ng ng h cô không ch p m t, lúc này hai mí m t dính ch t vào nhau. Nhân lúc T ng Thiên B o ca hát h ng say cô li n t a u vào thành sofa ngh ng i.

T ng Thiên B o t nhiên nói: “An An r t thích bài hát này”.

Tô M t li n m m t, là bài Tr i bi n bao la c a Beyond. Cô ng m ngh , hình nh bài này th nh hành vào u th p niên 90, khi cô v n ang h c ti u h c, còn anh ã b c vào th i thi u niên. Tô M t t nhiên h i: “Thiên B o, An An là ng i th nào?”

T ng Thiên B o ngậy ra. “Là àn ông”.

Tô M t c i, l i h i ti p: “Ý tôi là anh y là ng i t t hay k x u?”

T ng Thiên B o m h nh ng t a nh b ch n ng, c ng gi ng a tr lúng ta lúng túng. M t lúc lâu sau, anh ta m i nói nh : “Tôi không bi t...”

Hai ng i u tr m m c. T ng Thiên B o không b ng, nói v i Tô M t: “Ô, n l t cô hát!” Nh ng nh c m y l n, ng i bên c nh c ng không có ph n ng, anh ta quay u, th y Tô M t nh m m t t a vào thành gh , d ng nh ã ng say.

Nghe anh ta h i, Tô M t lên ti ng áp: “ c”.

T ng Thiên B o nói: “Cô ng i!”

Tô M t hé m t. “Tôi không ng ”.

T ng Thiên B o t ra kiên quy t. “Cô c ng i, tôi không nói, m tôi s không bi t”.

“...”

V ng Á Nam v n nhà, lên t ng trên, th y c a phòng hát m toang. Bà ngó vào trong, h i con trai: “Thiên B o, con ang làm gì v y?”

T ng Thiên B o quay u, l p t c a ngón tay lên mi ng “su t” m t ti ng. “M , m ng nói chuy n, cô y ang ng ...”

Bây gi V ng Á Nam m i phát hi n, con trai bà v a p t m ch n cho ng i ta. Bà ngh th m: th ng này ba m i m y tu i r i, c ng không th y nó quan tâm n m nh v y bao gi . V a quay ng i i ra ngoài, bà t nhiên có đ c m b t th ng. Ch t ngh ra i u gì ó, bà nh t th i hóa á ngay t i ch . M t lúc sau, bà m i t t quay u, th y con trai ng i b t ng v trí không xa không g n, nhìn ch m ch m ng i ph n ang trong gi c ng , ánh m t l v si mê.

V ng Á Nam c t gi ng run run: “Thiên B o, con...”

T ng Thiên B o nh th n, s c m t l i tr l i v ngu ng nh th ng l .

V ng Á Nam tuy nghiêm m t nh ng l i s làm con trai ho ng h t nên c t gi ng m m m ng: “Thiên B o, con ra ngoài ngay!”

Tô M t ã t nh gi c. Không ng v a m i ng g t ã b lãnh o b t g p, cô x u h v i vàng ng i d y. “K s V ng, chúng tôi hát su t c bu i chi u, v a r i h i m t nên tôi m i ng thi p i...”

V ng Á Nam nhìn cô b ng ánh m t ph c t p. “Không sao, cô có th v c r i”.

T ng Thiên B o l u luy n, ch tay ra ngoài. “Tr i v n còn sáng”.

V ng Á Nam l nh m t. “Bây gi s p n mùa hè, tr i t i mu n. Th ký Tô c ng ã m t, cô y c n v nhà ng i”.

Tô M t s T ng Thiên B o gây m . Nhân lúc anh ta không ý, cô v i i ra c a. T ng Thiên B o s t ru t, mi ng m u máo nh s p khóc. Tô M t i c ng d , l i c ng d , ành ng c a ch ch th c a V ng Á Nam.

V ng Á Nam không nhìn cô, ch chau mày, nói: “Cô mau v i!”

C m th y s c m t c a bà b t th ng nh ng Tô M t không ngh ng i gì n a. Còn ch a xu ng n t ng d i, cô ã nghe th y ti ng khóc c a T ng Thiên B o và ti ng n t n c a V ng Á Nam. Cô l m nghe th y T ng Thiên B o v a khóc thút thít v a h i: “Bao gi Tô l i n ây?”

Ti p ó là gi ng c a V ng Á Nam: “Cô ta s không n n a”.

“Không c! Con mu n cô y n ch i v i con”.

“Thiên B o, chuy n này ph i nghe m , m nói không c là không c!”

T ng Thiên B o hét l n: “Con nói không c là c... Con nói c là không c...” Anh ta ng m ngh , cu i cùng hét to h n: “Con nói c là c!”

V ng Á Nam t c n m c toàn thân run r y. Tu i tác bà ã cao, l i b n r n, v t v bên ngoài c ngày nên c m th y r t m t m i. B con trai làm m , bà l c b t tòng tâm, b ng l i au nhâm nh m nên c ng không ý. Nghe th y ti ng óng c a t ng d i, bà m i t n tình khuyên b o: “Thiên B o, m bi t con ã l n r i, có suy ngh riêng nh ng trong chuy n này, con ph i nghe m . Cô ta... cô th ký Tô ó ã t ng ly hôn và sinh con. Tuy con không gi ng ng i bình th ng nh ng ch c n d a vào xu t thân c a con, c ng có y các cô gái tr trung, xinh p mu n l y con. H n n a, th ký Tô còn có quan h không rõ ràng v i ng i khác. Con nhìn trúng ai ch không th nhìn trúng cô ta”.

T ng Thiên B o âu hi u nh ng o lý này, c g ng “tiêu hóa” m t lúc, anh ta m i nói m t câu: “Tô r t xinh p...”

V ng Á Nam t nhiên c m th y s c cùng l c ki t, bà th dài. “Chúng ta xu ng nhà n c m i!”

T ng Thiên B o ng m ngh m t lúc. Anh ta o m t, mím môi, l c u. “Con không n”.

V ng Á Nam gi tay. “Còn gi trò n a là m ánh y!”

T ng Thiên B o nói rành r t t ng t m t, “Tô n thì con m i n”.

V ng Á Nam không nói m t l i, quay ng i i xu ng c u thang, c ý con trai nh n ói m t b a.

Bàn n r ng l n c bày y th c n nh ng t i nay ch có m t mình V ng Á Nam. Bà ta t nhiên c m th y bu n bã, nh t th i kích ng, g i hai ng i giúp vi c: “Các cô c ng ng i xu ng cùng n c m i!” Hai ng i giúp vi c kinh ng c, v i t ch i vài câu r i s p bắt a ra bàn. Nh ng V ng Á Nam l i chê ng i ta không s ch s , lên ti ng: “Thôi kh i, các cô c n c a các cô i!”

B a c m ch ng có mùi v , V ng Á Nam quan tâm n ng t nh t ng trên nên càng không t p trung, cho n khi nh n c cu c i n tho i thông báo v lão Ng y chuy n nh ng c ph n ti n hành thu n l i, tâm tr ng bà ta m i t t h n m t chút.

M y ngày sau ó, Tô M t luôn c m th y không tho i mái khi công ty, có v lãnh o ý n cô nhi u h n th ng l .

Ví d cô ang v n phòng thu x p công vi c, V ng Á Nam i qua, d ng l i quan sát cô m t lát. Có lúc ang phòng trà n c trò chuy n cùng ng nghi p, V ng Á Nam i qua c ng li c nhìn cô. N u ph i ra ngoài ti p khách, V ng Á Nam s th nh tho ng o m t v phía cô. Ban u, Tô M t gi t mình thon thót, nh ng g n ây g p nhi u chuy n phi n ph c, d n d n cô c ng m c k , ngh b ng, trên có chính sách d i có h sách, n âu hay n ó. N u x y ra chuy n gì thì ngh cách sau.

V ng Á Nam c ng au u. Bà ta mu n tìm lý do u i vi c cô nh ng không tìm ra b t c s su t nghiêm tr ng nào. Tô M t không ph i là nhân tài c bi t xu t s c nh ng cô là ng i có ch ng m c, âu c ng có th s d ng, i âu c ng có th âm th m gây ra sóng gió. N ng l c c a cô bình th ng nh ng l i luôn khi n ng i khác có o giác cô r t toàn di n. Cô có m i quan h t t ngoài phòng ban, ng nghi p trong phòng ban c ng ph c cô. Làm vi c ch m ch , ch u khó, hành s c trí, linh ho t. n nhân viên làm v sinh c ng quý m n cô, khách hàng ít phòng cô. Cô l i có tính nh n n i, dù r i vào tình c nh khó kh n c ng không bao gi than vãn...

V ng Á Nam suy i tính l i, càng t ra do d . Thanh niên tr tu i bây gi ho c là c y có tài mà thích gây phi n ph c, ho c là âm th m, l ng l nh ng trình r t th p, có th t m c c a Tô M t c ng c coi là nhân tài. Bà ta càng ngh càng o não. T i sao b t c th gì bà nhìn trúng, th ng kia c ng thò m t chân? N u gi Tô M t l i thì ó là m i h a, n u không gi thì l i c m th y ti c bao công ào t o. H n n a, trong su t th i gian qua, Tô M t u t ra trung thành, m t lòng i theo bà ta. R t cu c cô là “trung” hay “gian”, bà ta c ng ch ng nhìn th u.

V ng Á Nam tan s v nhà, T ng Thiên B o nhìn th y m li n gi trò gi n d i, không nói m t l i.

Th c t , t áy lòng V ng Á Nam luôn có tâm lý mu n bù p cho con trai. N m ó, V ng Á Nam c ng ch là ng i bình th ng, ch ng m t s m, nhà ch ng d n coi bà ta là cái gai trong m t. Bà ta có tính hi u th ng nên d n T ng Thiên B o b i, theo anh trai làm kinh doanh. ký h p ng làm n, bà ta s d ng m i chiêu, th m chí n t n nhà khách hàng. Gi a mùa ông giá rét còn con trai m i bi t i bên ngoài gió l nh. K t qu , v làm n àm phán thành công nh ng con trai s t b n m i , b viêm ph i ph i truy n n c m i m y ngày, u b chích g n thành t ong vò v .

M y n m ó, s vi c t ng t x y ra không bi t bao nhiêu l n. Ngay c khi T ng Thiên B o b y ngã t trên cao xu ng, bi n thành tên ng c, bà ta v n ang ng i bên bàn m t ch c, ngh cách làm th nào thua.

Lúc T ng Thiên B o còn bình th ng, m i ngày anh ta u nói: “M mà không v s m, con không ch i v i m n a!” Sau khi u óc có v n , anh ta không nói câu ó dù ch m t l n.

Vi c kinh doanh càng phát tri n, V ng Á Nam càng c m th y m c n con trai. Bây gi , ng i s p u sáu còn ph i ngh cách l y lòng con trai, nh ng nói gì nó c ng không nghe. Ch khi nh c n “th ký Tô”, con trai m i l p t c ph n ch n tinh th n, ti n l i g n, h i: “Cô y n r i à?”

V ng Á Nam th dài, t nhiên h i: “Thiên B o, con th t s thích th ký Tô?”

G ng m t T ng Thiên B o l v ng ng ngừng. Vào th i kh c ó, trông anh ta gi ng m t ng i àn ông l n tu i ch a k t hôn bình th ng khi n V ng Á Nam h i th t th n.

V ng Á Nam l i h i: “N u... An An c ng thích thì làm th nào?”

Bên ngoài ngòi bi t th g n b bi n c a V ng C An xu t hi n m t chi c xe ô tô, c bu i t i.

Tô M t quy t nh n tìm ng i. n n a êm, V ng C An m i lái xe v nhà. Anh lái xe vào trong sân, m c cô b m còi inh i. Tr c ây, cánh c ng bên ngoài th ng không óng, bây gi l i khép ch t.

Tô M t nh n tin cho anh: “Tôi i n khi nào anh ra ngoài m i thôi!”

M t lúc sau, cánh c ng t t m ra, V ng C An i ra ngoài.

Tô M t xu ng xe, c t gi ng m m m ng: “Anh hãy kéo dài th i gian, ng a ti n cho em h tôi. Ki u gì c ng có cách l y l i th ó”.

V ng C An nói: “Bây gi không ph i v n tôi có a ti n hay không, mà là con bé em h c a em mu n l a tôi”.

Tô M t không ng anh nói v y. Cô ngâ ng i, sau ó nói th ng: “Tôi không th nói c nó. Tôi tìm anh là hy v ng anh hãy n m t tôi... Anh ng c ng r n quá, hãy ch a m t l i i cho i ph ng, ki u gì c ng có cách...”

“Bu n c i th t!” V ng C An c t gi ng l nh lũng. “Tôi c n xin nó ch a l i i hay sao? Tôi ã nói chuy n này không liên quan n em, em mau v i!”

Tô M t c t cao gi ng: “Anh qua c u rút ván”.

V ng C An nói: “ úng, tôi qua c u rút ván. Con bé em h c a em ã h t thu c ch a r i. Không làm liên l y m t ng ng i, nó không cam tâm. S vi c bây gi là cu c mua bán gi a tôi, nó và Th ng Thu n, ch ng liên quan n em, em hãy tránh càng xa càng t t, ng tham gia vào v này”.

Nói xong, anh li n quay ng i b i.

Tô M t nóng ru t, p m nh vào nóc xe. “Anh d ng l i ngay cho tôi!”

V ng C An m c k .

Tô M t nói ti p: “Dù là ba tri u, ba m i tri u hay bao nhiêu i ch ng n a, ch c ch n anh s không d dàng a cho Chung Thanh. Anh h n nó còn không xong, sao có th nó b t ch t anh!”

V ng C An qu nhiên d ng b c.

Tim Tô M t p thình th ch, cô bi t mình ã nói trúng tim en c a anh, li n h gi ng: “Anh cố nhi u cách nh v y, không bi t ch ng bây gi anh ã chu n b b ng ghi âm y , nh m khi n em h tôi r i vào c nh kh n cùng c ng nên”.

V ng C An quay ng i, h i nhú mày, t ý tán thành: “Con bé ó tu i tr tài cao, có th gi i quy t b ng pháp lu t t t nhiên là cách t t nh t. Ng nh không ch ng c thì c ng có th th dùng cách khác. Tôi không tin không th ch i ch t nó”.

Tô M t l nh bu t s ng l ng.

V ng C An nói ti p: “Em không ngu xu n nh nó, c ng không tàn nh n b ng nó. M t ng i thông minh nh ng không tàn nh n, ch c ch n s ng kh h n ng i khác, chi b ng h cho xong”.

Tô M t nhìn anh ch m ch m, ch m rãi lên ti ng: “N u Chung Thanh có m nh h gì trong tay anh, anh b o tôi sau này ph i làm th nào?”

V ng C An ti n l i g n, “Tôi v n nh b qua cho nó nh ng áng ti c l n này t nó ng ph i m i sủng. Con nha u ngu xu n nh ng r t to gan. Lúc tôi u v i V ng Á Nam, V ng Á Nam c ng ph i ngoan ngoãn r i kh i công ty. Còn nó vào chút trong tay mà dám l a b p tôi. Tôi nói cho em bi t...” Anh cúi u, nhìn cô ch m chú. “Trên i này ch có chuy n tôi uy hi p ng i khác, b t n t ng i khác. Cho dù là l a b p, c ng là tôi l a ng i khác. Không ai dám uy hi p tôi, tr c ây không có, sau này càng không.”

Tô M t l c u, c kìm nén tâm tr ng: “N u Chung Thanh x y ra chuy n, c u tôi s không s ng n i, s ch t ng i y”.

V ng C An ngo nh u sang m t bên, không mu n nghe cô nói.

Cô c t gi ng run run: “Anh c ng làm cha, thông c m cho ng i khác không ph i vi c khó kh n gì”.

V ng C An nghi n r ng nói: “Em câm mi ng cho tôi!”

“ úng, tôi gây khó d cho anh”. Tô M t c kìm nén n c m t. “Tôi không tin anh không có chút tình c m v i tôi, không tin anh ch l i d ng tôi. N u c u tôi có b gì, chúng ta... chúng ta...”

Hai ng i u im l ng. M t lúc lâu sau, anh m i h i m t câu: “Chúng ta làm sao?”

Tô M t ngh n ngào: “C i không qua l i ch còn sao n a!”

V ng C An không nói m t l i. Tô M t lên xe, th y anh v n ng b t ng ó, cô nh t th i kích ng, nh n ga lao v phía tr c. V ng C An không né tránh c ng không nhúc nhích, ch nhìn cô ch m ch m.

Ô tô g n lao n ch V ng C An, cô m i phanh. Xe d ng l i ngay tr c m t anh, Tô M t s n m c toát m hôi. Cô cúi u th d c, không nhìn V ng C An, lùi xe quay u, phóng xu ng con ng núi.

Kho ng m i ngày sau, Chung Thanh v n không có ng t nh. Tô M t l i n i h c Nam Chiêm nên i làm mu n. T i công ty khoa h c k thu t B o Thu n, v a vào thang máy, cô tình c g p Châu Vi n S n ang i ra ngoài.

Châu Vi n S n không th ng xuyên có m t công ty nh ng m i khi hai ng i g p nhau u trò chuy n m t lúc. L n này c hai u có tâm s nên không nói nhi u.

C a thang máy t t khép l i. Châu Vi n S n quay ng i, th y trong thang máy ch có m t mình Tô M t, anh ta ch tay v phía cô, lên ti ng: “L i có s thay i r i”.

Tô M t không hi u, h i: “Ý anh là gì?”

“Lát n a cô s bi t”. Châu Vi n S n áp.

Anh ta t ra bí hi m, Tô M t th y s t ru t, ti p t c truy v n: “R t cu c là chuy n gì?”

Châu Vi n S n quay ng i r i i, ch v y tay v i cô. Tô M t ch ng hi u u cua tai nheo th nào, ai ng v a vào phòng làm vi c, i n tho i n i b chuông, V ng Á Nam cho g i cô.

Tô M t vào phòng. V ng Á Nam quan sát cô m t lúc m i lên ti ng: “Ng i i!”

Tô M t ng i xu ng, bà ta l i tr m m c, gi ng nh ang suy ngh . Cho n khi gi h t quy n t p chí n i b trên bàn, bà ta m i h i: “Th i gian tr c, cô có tham gia tuy n d ng công ty khác?”

Tô M t th m th dài. Bi t không th né tránh, cô bình t nh áp: “ úng v y!”

“T i sao cô l i làm v y?” V ng Á Nam nhìn cô. “N u i l i là ng i khác, tôi còn có th lý gi i, nh ng Tô M t, t tr c n nay cô u do tôi b t, cô có suy ngh gì, th c ra không c n thi t ph i lén lút sau l ng tôi”.

Tô M t nói th ng: “Lúc ó có công ty “s n u ng i” ch ng tìm tôi. Nói th t, tôi c ng h i dao ng. Tôi c m th y tuy tôi b nhi u công s c và l p c thành tích trong công vi c nh ng không c coi tr ng và không có c h i

th ng ch c”. óan ch c V ng Á Nam không hi u rõ n i tình mà ch nghe qua mi ng ng i khác, Tô M t nói ti p: “Công ty “s n u ng i” cho bi t s p c a i ph ng mu n tôi qua bên ó giúp . Tôi có i g p ng i ó, m i m t u c m th y r t t t nh ng tôi l i không th b công ty c , c ng c m th y b n thân x lý ch a t t chuy n này, vì th cu i cùng tôi quay v , hy v ng lãnh ó có th cho tôi c h i th ng ch c”.

V ng Á Nam nói: “Nói nh v y có ngh a cô ã t ch i c h i dâng n t n c a?”

Tô M t không tr l i, coi nh m c nh n.

V ng Á Nam c i c i. “Tôi ngh cô hãy bàn giao h t công vi c. Vài ngày n a, cô hãy t i n i khác làm vi c...”

V ng Á Nam nói xong, d ng nh còn quan sát ph n ng c a i ph ng. Bà ta càng nói nh nhàng, Tô M t càng c m th y ph n n , nh ng cô c g ng kh ng ch tâm tr ng. “Tôi luôn c g ng h t s c vì công ty, không ng l i có k t qu nh ngày hôm nay”.

“R t t t!” V ng Á Nam n n c i hài lòng. “Cô úng là r t t t, nh ng quy nh v n là quy nh, thành viên h i ng qu n tr c l p⁽¹⁾ không th tham d vào b máy v n hành n i b doanh nghi p, vì v y ch còn cách m i cô t i công ty khác”.

Tô M t s ng s .

V ng Á Nam nói ti p: “G n ây, bên t p oàn có s bi n ng, m y thành viên h i ng qu n tr r i b công ty, l i ch tr ng. Tôi nh c cô và lu t s Châu làm thành viên h i ng qu n tr c l p. Châu Vi n S n làm vi c v n phòng lu t, l i là thành viên c a y ban t h p sáp nh p c a thành ph nên v n không l n. Tuy cô không ph i ng i chuyên v l nh v c này nh ng ã t ng tham gia công tác v n hành c a công ty lên sàn ch ng khoán, coi nh c ng có kinh nghi m. V n duy nh t bây gi là cô ph i i công vi c khác”.

Nghe n t “thành viên h i ng qu n tr c l p”, u óc Tô M t hoàn toàn m h . Khi hi u ra v n , cô c ng th ng t i m c bàn tay run run.

V ng Á Nam ti p t c: “Tr c ây tôi t ng nói, tôi s không b c ãi ng i không b tôi lúc g p khó kh n nh t”.

Tô M t c m th y trái tim mình nh s p nh y ra kh i l ng ng c, nhi t huy t sôi trào. Cô c t gi ng thành kh n: “C m n ch t ch!”

V ng Á Nam không ý n l i c m n c a Tô M t, bà ta t ra bình th n. “ ây c ng là k t qu c a s l a ch n c a cô lúc ó. Tôi cho cô c h i và cái thang, v vì c có b n l nh leo cao hay không, quan tr ng v n là d a vào b n thân cô”.

Tô M t v i lên ti ng: “C m n s tín nhi m c a Ch t ch!”

V ng Á Nam nói: “Tình hình c a cô bây gi gi ng tôi h i tr”. Bà ta ng ng vài giây: “ An Th nh, thành viên h i ng qu n tr c l p ngoài vì c c h ng tr c p n m, quy n ch n c phi u, n u có c ng hi n nh t nh i v i công ty thì còn có th giành c ph n th ng c ph n thích áng. T t nhiên, c ph n c a thành viên h i ng qu n tr c l p không th v t quá m t ph n tr m. Ch c cô c ng hi u nh ng quy nh này?”

“Vâng !”

V ng Á Nam an tay vào nhau, nhìn Tô M t b ng ánh m t nghiêm túc: “Gi a c p trên và c p d i c ng có duyên ph n. Dù tôi dùng ng i không c ng nh c nh ng c ng ch a t ng phá l b t ai nh v y. Tôi tin c h i này tuy t i hi m có trong cu c i cô”.

Tô M t g t u.

V ng Á Nam l i nói: “Theo tôi c bi t, cô c ng không ph i lo i ph n có t m nhìn h n h p. S vi c ã qua không c n nh c n, ch c cô hi u ý tôi?”

“Vâng !”

“N u tr c ây còn chuy n gì ch a rõ ràng, k t hôm nay tr i, cô hãy b t t c l i ng sau”. Bà ta t nhiên th dài. “Tô M t, cô ng khi n mình ph i h i h n, c ng ng làm tôi th t v ng”.

Tô M t gi t mình, nói nh : “Vâng, tôi hi u”.

V ng Á Nam c i c i. “ c r i, cô ra ngoài tr c i! Hai ngày n a cô c n tham gia khóa hu n luy n t cách, th ký s thông báo cho cô th i gian c th ”.

Tô M t quay v phòng làm vi c. B c chân c a cô nh b ng, s ng l ng v n m hôi, trong lòng tr ng r ng. Ng i im l ng m t lúc, cô nh g i i n cho Châu Vi n S n nh ng l i t t máy, th m ngh ph i gi bình t nh, không nên t ra vui m ng quá.

Tô M t quay gh n a vòng, gi tay kéo c a s lá sách. Ánh n ng m áp t bên ngoài chi u vào, cô t a vào gh , nh m nghi n hai m t, th m tính toán m t ph n tr m c ph n i khái có giá th tr ng là bao nhiêu. Cu i cùng, cô b t c i thành ti ng.

Châu Vi n S n g i cho cô tr c, h n cu i tu n cùng tham gia l p t p hu n r i nói chuy n c th .

Th b y, hai ng i cùng tham gia l p t p hu n. L p có m i ng i, ngoài Tô M t và Châu Vi n S n, nh ng ng i khác u là àn ông có a v nh t nh trong xã h i, t m n m m i tu i.

Châu Vi n S n là lu t s , n m nay ba m i ba tu i, tuy khá tr nh ng do tính ch t ngh nghi p nên anh ta c ng không t ra quá c bi t.

M i ng i u c m th y hi u k v lý l ch c a Tô M t. Có ng i h i tu i, Tô M t nói mình u ba. Có ng i h i v h c l c, cô áp: “Th c s qu n tr kinh doanh”. Th c t , cô ang h c MBA, ã n p vài v n ti n h c phí nh ng m y thán n a m i t t nghi p.

L i có ng i h i v xu t thân, gia c nh c a cô, Châu Vi n S n thay cô tr l i l p l ng. “Tr c ây có t l nh hai m i m y tu i, bây gi xu t hi n th tr ng ngoài hai m i... ch c n thành tích làm vi c xu t s c, thành viên h i ng qu n tr c l p ba m i tu i c ng không ph i chuy n l ”.

Anh ta nói xong, hai ng i b t giác nhìn nhau c i.

Tan h c, h tìm m t quán cà phê ng i u ng n c. Tô M t g i “lu t s Châu”, Châu Vi n S n nói: “Sau này chúng ta là chi n h u cùng ng trong m t tr n tuy n, cô c g i tên tôi là c!”

Tô M t c i, “ y viên Châu”.

Châu Vi n S n c ng c i, vài giây sau lên ti ng h i: “V ây bao lâu r i, tôi mu n tìm cô nói chuy n nh ng không có c h i. Cô ngh th nào v v này?”

Tô M t h i l i: “Anh ngh th nào?”

Châu Vi n S n c i. “Quen bi t lâu nh v y, cô còn vòng vo v i tôi?”

Tô M t nói. “Bây gi m i ch là ng c viên, ch a ch c ã c ch n”.

Châu Vi n S n ti p l i: “Bà già ã nói v y thì nh t nh n m ch c ph n th ng. Bà y ng u t p oàn bao nhiêu n m không ph i vô ích, thuy n m c v n còn ba nghìn inh”.

Tô M t g t u: “C ng ph i”.

Châu Vi n S n li c nhìn cô. “Thay i tri u i không khó, m t mình thâu tóm quy n l c m i khó”.

Tô M t u ng m t ng m cà phê, không lên ti ng.

Châu Vi n S n nói ti p; “Tôi thì ch ng sao c , dù sao c ng ch là m t quân c b i c a anh ta, nh ng cô thì khác, v n còn c h i l a ch n. R t cu c cô b t i theo sáng hay là ng v phe i l p, c n xem b n thân cô mu n gì?”

M t câu nói ch m vào n i au c a Tô M t. Cô ng i, trong lòng au bu t nh ng ngoài m t v n c i c i. “Tôi không hi u ý c a anh. Ngay t u tôi ã làm vi c cho V ng Á Nam nên không t n t i th g i là phe i l p gì ó”.

Châu Vi n S n c ng không nói th ng. “Bình th ng, ph n s không l a ch n nh cô”. Anh u ng m t ng m cà phê, chuy n sang chuy n khác: “Ch c cô c ng bi t, a s các doanh nghi p lên sàn trong n c, thành viên h i ng qu n tr c l p có tác đ ng nh m t “bình hoa”. Nh ng thành viên h i ng qu n tr c l p có quy n bi u quy t, ây m i là i u quan tr ng nh t. Bên c nh bà già ch có hai chúng ta i theo t u n cu i, do ó, tác đ ng c a chúng ta chính là tr giúp bà y”.

Tô M t h i: “Anh c m th y k s V ng s có hành ng gì hay sao?”

“Tôi c m th y V ng C An bây gi ...” Châu Vi n S n m m c i. “Không d dàng”.

Tô M t h i: “Anh ch i trò “vô gian o” y à?”

Châu Vi n S n c i t i. “Cho dù tôi làm thì tôi c ng s không làm. Tôi không có l p tr ng, c ng ch ng l ng nh v y”.

Tô M t nói th ng: “N u l p tr ng c a tôi không úng, V ng Á Nam c ng ch ng dùng tôi”.

Châu Vi n S n nheo m t nhìn cô. “Tâm lý phòng c a cô ngày càng ghê g m”.

Tô M t nhún vai. “Có nh ng chuy n nói rõ thì t t h n”.

Châu Vi n S n l c u, c t gi ng y c m khái: “Th t ra ngoài ph ng đi n cu c s ng riêng, V ng C An là m t lãnh o không t i”.

“Tr c ây anh y i x v i anh nh v y, anh còn nói t t cho anh y”. Tô M t b t giác th dài. “Ng i v i ng i úng là không gi ng nhau”.

Châu Vi n S n c i c i, t nhiên lên ti ng: “Theo tôi th y cô không hy v ng mình dính lú v m t ti n b c v i anh ta”.

Tô M t im l ng, vài giây sau m i áp: “Tôi l i r t hy v ng mình dính lú v chuy n ti n b c v i anh ta. i v i tôi, ng ti n r t quan tr ng”. Cô c i c i. “Th t ra con ng i tôi t ng i th c t , ai cho tôi l i ích, tôi s i theo ng i ó. Anh ng ngh tôi t t nh v y!”

Châu Vi n S n g t u. “C ng ph i, quân t c ng có th giành tài v t m t cách chính áng, con ng i không th s ng c c oan quá!” D ng nh nh ra i u gì, anh ta th dài. “Lúc tr c Malaysia, tôi quen m t ám b n nhà th . May mà có b n h bên c nh trong kho ng th i gian tôi suy s p nh t. Tôi t i nhà th nghe h hát thánh ca, có ng i hát n m c n c m t ch y giàn gi a, tôi c m th y không th tin n i. Tr c ây, tôi không tin trên i này l i có ng i ngoan o nh v y. Sau này ti p xúc nhi u, m i phát hi n cu c s ng c a h n gi n nh ng h u th a mãn. Sau ó, tôi c ng r a t i. Tuy không th t n m c không h th n v i l ng tâm nh ng ít nh t tôi c ng bình t nh h n nhi u”.

“Anh có yêu c u quá cao v i b n thân. Trên i này làm gì có ng i th t s không h th n v i l ng tâm?”

Châu Vi n S n nói: “Trong phúc âm Gioan có m t o n, ch c cô c ng t ng nghe qua, m t ng i ph n “hành dâm”⁽²⁾ b b t, Giê-su nói: “Trong các ng i, n u ai không có t i thì có th ném á vào cô ta”. K t qu , m i ng i i u không ném.” Anh ta g ng c i: “Lúc ó tôi không hi u o lý này nên h i h n c ng ã mu n”.

Nh n M c Úy Thanh, trong lòng Tô M t c m th y áng ti c, nh ng bây gi nói nhi u c ng vô ích, cô ch có th an i: “V chuy n này, tôi có cách lý gi i khác anh”.

“Khác th nào?”

Tô M t c i. “M i ng i không ném á không ph i vì không th nh t i ng i ph n , mà h mu n khoan dung v i b n thân. Trên i này ch có Chúa Ki-tô m i không ph m l i l m, c ng ch Ngài m i có th khoan dung ng i khác. Còn ng i bình th ng nh chúng ta, có l n ch t c ng không th d t b lòng tham, sân, si. Vì v y c i này, chúng ta ch c n khoan dung v i b n thân là ”.

Châu Vi n S n ng m ngh , m m c i: “Cô ang khuyên tôi ng gây khó d cho b n thân? Cô r t bi t cách an i ng i khác”. M t lúc sau, anh ta l i lên ti ng: “Tôi nghe nói còn có m t thành viên h i ng qu n tr c l p n a, ng i này làm chính tr , công ty ã quy t nh. Bây gi doanh nghi p hãm m quan ch c ch ng khác nào thi u n hãm m ngôi sao i n nh”.

Tô M t c nh giác. “Ai v y?”

“Hình nh là Th ng Thu n”.

Tô M t không có tâm tr ng ti p t c trò chuy n, bèn chào t m bi t Châu Vi n S n. Ông Chung g i i n, nói nhà n u canh bí, sò khô l n th t l n, b o cô qua n c m.

“Chung Thanh có v không ?” Tô M t h i.

Ông Chung t ra vui m ng. “V r i, con bé v t s m. Chung Minh và b n trai c a nó c ng có m t. M cháu chu n b m t bàn y th c n, ch i m t mình cháu thôi”.

Tô M t ng m ngh , nói bu i chi u còn ph i h c, h c xong s n nhà c u sau.

Cô l i t i i h c Nam Chiêm m t chuy n r i m i n nhà c u. Th y em h t m th i không có chuy n gì, lòng Tô M t c ng th y yên tâm ph n nào. Hai ch em né tránh không nh c n chuy n kia. C nhà hi m có d p t t p, b u không khí m m, vui v .

M t tu n l i trôi qua trong nháy m t. Cu c h p h i ng qu n tr b t th ng ngày càng n g n, s t c và vui m ng trong lòng Tô M t d n tan bi n, thay vào ó là c m giác s t ru t và b t an.

Hôm nay v tr s t p oàn tham gia cu c h p, cô trang i m k càng. Cô không mu n t ra quá long tr ng nh ng c ng hy v ng l i n t ng ch ng ch c cho m i ng i.

G p ng nghi p c t ng công ty, m i ng i u t thái nhi t tình và khách sáo v i cô. C ám ng i lên t ng trên, Tô M t l i ng m nghĩa mình qua

b c t ng sáng loáng trong thang máy. G ng m t trang i m k càng, tóc tai g n gàng, trang ph c ch nh t .

C a thang máy m ra, Tô M t hít m t h i th t sâu r i i ra ngoài. Tuy ã chu n b tâm lý nh ng lòng bàn tay cô v n r n m hôi. Cô ch hy v ng ng g p ng i àn ông ó quá s m.

Ai ng v a qua l i r trên hành lang, Tô M t nghe th y V ng C An ang bàn công vi c v i m t ng i. Gi ng anh tr m th p, mang âm m i, có v nh ang b c m. Th nh tho ng, anh l i húng h ng ho.

Tô M t r t c ng th ng. Nghe th y ti ng ho c a anh, tim cô nh b bóp ngh t. Bì t không th né tránh, cô th m ngh , ch c anh ã xem tài li u nên c ng bì t chuy n này, r i l i t an i b n thân, mình ch l a ch n i u có l i cho b n thân, gi a mình và V ng C An không có b t c l i h a h n nào, mình không m c n anh y. M c dù v y, Tô M t c ng mong bì n thành ng i tàng hình, v nh vi n không b anh phát hi n.

M y ng nghi p i cùng chào h i anh. V ng C An ng ng u áp l i, ánh m t vô tình li c qua bên này. Ánh m t hai ng i ch m nhau, V ng C An h i ng n ng i.

Tô M t c t gi ng bình th n. “Ch t ch V ng!”

Anh ch im l ng nhìn cô. M t lúc sau, anh r i m t i ch khác.

Cu c h p b t u úng gi . Tô M t a m t m t vòng nh ng b qua ng i ng i v trí u tiên. Không th y Th ng Thu n, trong lòng cô yên tâm ph n nào. Khi nhìn th y Châu Vi n S n cô càng bình t nh.

N a u cu c h p là ti t m c công b c , t ng k t công tác, ch ng có gì c bì t. V ng Á Nam h u nh không phát ngôn, có hai y viên h i ng qu n tr t ng t chuy n ch , ch trích V ng C An không th c hi n cam k t nâng cao giá c phi u c a An Th nh trong th i gian ng n lúc anh m i ti p qu n t p oàn, ng th i phê bình vi c xét duy t m y d án quá nóng v i, không phù h p tình hình th c t .

M t y viên thân c n v i V ng C An l p t c ph n bác, nói mu n t i cho ng i khác không lo thi u ch ng c , l h ng c a ng i ti n nhi m l i ã bù p b y, tám ph n, giá c phi u b t u có xu h ng t ng, tình hình chuy n bì n t t, mu n t ng m nh thì c n thêm m t th i gian n a.

Ng i c a hai bên m t tía tai, cãi nhau om sòm.

Nh ng l i trách móc và tranh cãi trong các cu c h p h i ng qu n tr c ng là chuy n bình th ng. Cùng l m sau ó m i ng i v vai nhau thanh minh: “ u mu n t t cho công ty, không có thành ki n cá nhân, l i ích chung là trên h t” nh ng l n này, cu c tranh cãi ngày càng k ch l i t.

t nhiên có ng i hét l n: “Do ch t ch ng nhiên không làm tròn trách nhi m, nh h ng n l i ích c a c ông, tôi yêu c u h i ng qu n tr thông qua ngh bãi mi n”.

Câu nói này nh m t qu bom ném xu ng phòng h i ngh . C n phòng l ng ng t nh t trong giây lát.

Tim Tô M t p thành th ch, cô không ng l n u tiên tham d cu c h p h i ng qu n tr l i g p c nh t ng này. Cô nh ng m t quan sát, V ng C An v n gi th n s c bình t nh. Anh không lên ti ng gi i thích mà gi ng nh ng i ngoài cu c ang xem trò vui.

Sau ó anh c i c i, c t gi ng ôn hòa: “Bãi mi n lãnh o c p cao là vi c i s , nên tuân theo trình t và b phi u bi u quy t. M c dù...” Anh không che gi u s m a mai: “Tôi m i nh m ch c không lâu nh ng hi u su t công vi c m i ng i u th y c . Tôi tin các v c ông l n không b qua l i ích c a mình. Dù bây gi t ng thêm hai thành viên h i ng qu n tr c l p, tôi tin ch c mình có th ti p t c l i v trí này”.

Lúc này V ng Á Nam m i lên ti ng: “ ng nhiên ph i gi i quy t theo trình t , nh ng hi n t i ng i v n ch a n , cho dù a ra k t qu cu i cùng c ng vô hi u”.

V ng C An gi u c t: “Còn ai n a? Ng i c a cô ch c không thi u m t ai, l nào Thiên B o c ng b a n ây?”

V ng Á Nam không h t c gi n, bà ta c i: “Anh quên m t chuy n sau khi lão Ng y i, h i ng qu n tr còn thi u m t c ông l n”. Bà ta l i ngo nh u v phía c a ra vào, nói v i ng i bên ngoài. “Vào i!”

C a phòng h i ngh m toang, bên ngoài xu t hi n hai ng i m c com lê ch nh t . ó là V ng T Nguy và m t ông già eo kính.

M i ng i không kh i kinh ng c, thì th m bàn tán. S xu t hi n c a V ng T Nguy khi n m i ng i ng v c, ông già ng sau anh ta càng khi n các c ông hi u k .

V ng C An bi t ông già này không ph i là c ông m i thay th v trí c a lão Ng y. Anh c m th y ông ta r t quen nh ng không nh ra là ai. i ông già ti n l i g n, th y t th nho nhã c a ông ta khi y g ng kính và ánh m t s c bén ng sau c p kính, trong u V ng C An m i v t qua m t tia sáng. Anh nh n ra ng i này, ông ta là m t ng i b n c c a b anh. Tuy ông ta không th ng xuyên g p ng i c a V ng gia nh ng hình nh v n gi liên l c.

Nhi u n m tr c, V ng C An t ng g p ông ta m t l n, loáng thoáng nghe nói ông ta làm ngh liên quan n pháp lu t. Trong lòng anh t nhiên có d c m ch ng lành nh ng b ngoài v n t ra bình th n. Anh a m t quan sát ng i em trai lâu ngày không g p.

V a vào v n phòng, V ng T Nguy ã ngoác mi ng c i v i V ng Á Nam. B bà ta tr ng m t nhìn, anh ta thu l i n c i, quay sang chào h i các thành viên h i ng qu n tr .

V ng Á Nam m m c i. “Tôi tin không c n gi i thi u dài dòng v v này. ây là ng i nhà h V ng, cháu trai tôi, con trai anh c c a tôi, c ng là ông chú c a công ty Sùng V n bây gi là c ông l n nh t c a An Th nh”.

Nghe n tên công ty Sùng V n, lòng V ng C An tr u n ng. Anh l p t c hi u ra v n , vì c V ng T Nguy và lão Ng y cùng xu t hi n tr c ó ch là chiêu gi ng ông kích tây, vì v y anh m i b o Tri u T ng Khánh phòng ng i nhà h T ng. Ai ng l i r i vào b y c a bà già thâm hi m này.

V ng C An lo l ng nh ng không v i lên ti ng. M t c ông h i: “Công ty Sùng V n ch ti p nh n c ph n do y viên Ng y chuy n nh ng. Tính theo t l , v n ch a làm c ông l n nh t”.

V ng Á Nam a m t v phía ng i ó. “N u c ng c c ph n c a anh c tôi, t c b c a V ng T Nguy l i cho nó, anh th nói xem, nó ã t cách làm c ông l n nh t ch a?”

Nh ng ng i khác, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, rì r m bàn tán.

y viên Lâm, ng i có m i quan h t t v i V ng C An t ra b t bình: “Á Nam, bây gi cô ch là phó ch t ch. Lúc C An nh m ch c, cô ã ký vào b n th a thu n giao toàn b c ph n c y thác cho c u y, sao bây gi cô l i nu t l i? Công ty v a m i có chuy n bi n t t, u là ng i m t nhà, vì c gì ph i gây m nh v y!”

V ng Á Nam áp: “Lão Lâm, tôi c ng ch ng còn cách nào khác. Tôi tr n ng nhân tài m i ký b n th a thu n ó. Nh ng th i gian qua tâm tr ng tôi r t b t an, ng i Trung Qu c chúng ta coi ng i quá c là trên h t. Dù th nào, tôi c ng không th làm trái v i di nguy n c a anh trai”.

y viên Lâm n a hi u n a không, xoa tay. “Chuy n này... r t cu c cô có ý gì? Cô tìm c u kia n ây...” Ông ta ch V ng T Nguy, l i xoa tay. “Tôi ch ng bi t nói th nào v ng i này, c ng không dám nói”.

V ng T Nguy c i nh t. “ y viên Lâm, có gì ông c nói th ng ra, tôi nghe là c ch gì! Con ng i tôi r t bi t ti p thu ý ki n c a ng i khác...” Anh ta ch a k p nói h t câu, V ng Á Nam ã tr ng m t, anh ta l p t c ng m mi ng.

Bên d i l i n i lên ti ng n ào, m i ng i ho c âm th m ho c công khai quan sát ng i ng i v trí u tiên.

V ng C An im l ng t nãy n gi . Lúc này anh m i óng màn hình laptop, b n b tr nên vô cùng t nh m ch.

Anh v n gi v m t bình th n, nói th ng: “Phó ch t ch V ng Á Nam ch a c s cho phép c a Ch t ch ng nhi m ã t ý g i thông báo tri u t p

cu c h p h i ng qu n tr b t th ng. Hình th c thông báo vi ph m i u l c a công ty. Do ó, b t c án hay ngh quy t nào c a ra t i cu c h p l n này u vô hi u.” Thái c a anh v n t nhiên nh th ng l . “Hôm nay h p n ây thôi, gi i tán”.

V ng Á Nam c i. “Anh làm v y là mu n tranh th th i gian ph i không? C ng coi nh anh ki m ch t t, nh ng con ng i anh quá t ph , ch ng coi ai ra gì. Tôi âu c n a ra ngh quy t, các v c ông càng không c n b phi u t i cu c h p l n này”. Bà ta o m t m t vòng. “Hôm nay tôi m i lu t s Trình n ây g p m i ng i. Lu t s Trình là ch quen bi t v i c Ch t ch. Bây gi tôi c n gi i quy t chuy n riêng c a V ng gia chúng tôi, hy v ng các v c ông lâu n m l i làm ch ng, nh ng ng i khác xin t m th i tránh i ch khác!”

L i nói c a bà ta càng kh i g i s tồ mò c a ám ông. Trong phòng vô cùng yên t nh, t t c m i ng i u đ n ánh m t v phía V ng T Nguy và ông già i cùng anh ta.

V ng T Nguy c i. “Cô, nh ng ng i ng i ây u là ch quen bi t lâu n m, cô ng nh h n a!”

V ng Á Nam l m anh ta. “T t x u gì c ng là anh em m y ch c n m, anh c ng nên gi th đi n cho ng i ta ch !”

Hai cô cháu k x ng ng i h a, m i ng i yên l ng xem trò vui. V ng C An l nh m t, v bàng quan. “K t lúc cháu vào An Th nh làm vi c n nay, cháu ch a bao gi ngh n b n thân ho c mau c u l i ích cho b n thân, cháu ch ng th y h th n v i l ng tâm. Th i gian c a các v y viên là vàng là b c, có gì cô hãy nói th ng ra i!”

Lu t s Trình quay sang V ng Á Nam. Bà ta có v ã h t cách, g t u v i ông ta.

Lu t s Trình rút t túi xách ra m t t p tài li u. Ông ta m ra, b t u h i t ng n m thág ã qua, ng th i cho bi t, ông ta c m th y r t vinh h nh khi quen m t ng i b n t t nh c Ch t ch.

V ng T Nguy m t h t kiên nh n. “Chú ng vòng vo n a! B tôi qua i m y n m r i, ai bi t bây gi ông y u thai âu? Chú nói th ch nói n a ông y c ng ch ng nghe th y, chú hãy vào vi c chính i!”

B b c con cháu phê bình nh ng lu t s Trình không b ng, ông ta h ng gi ng, nói rành r t t ng t m t, “Là lu t s ph trách tài s n c a c Ch t ch V ng, tôi xin tr nh tr ng tuyên b , c n c vào di chúc c a ng i b n quá c , ph n l n tài s n và b t ng s n do con trai V ng T Nguy th a k . Vì n tình nuôi d ng m y ch c n m, ông l i ngôi bi t th s 7 trên ng b bi n cho con nuôi V ng C An làm quà k ni m”.

Gáo n c l nh vào ch o d u nóng, phòng h i ngh nh n tung, t t c m i ng i u há h c mi ng kinh ng c.

V ng T Nguy t a vào gh , thích thú quan sát m t l t. Anh ta ngh b ng, n th i m t h t r i ph i không? M ki p, làm mình nh n n phát iên!

S vì c n m ngoài s c t ng t ng c a V ng C An. u óc anh nh n tung, cu i cùng m t anh c ng bi n s c, anh ng ng u nhìn V ng Á Nam, lên ti ng m t cách khó nh c: “Ý cô là gì v y?”

Tô M t c ng b ch n ng. Tuy xung quanh n ào, t p lo n nh ng cô v n nghe rõ l i nói c a anh. Tuy nhiên, trong lòng cô v n r i b i, h i th nh b t c ngh n c h ng, u ngón tay b t giác run run...

V ng Á Nam không tr l i, quay sang nói v i nh ng ng i khác: “ ây tôi có b n sao di chúc ã c công ch ng. Các v c ng ã hi u i khái tình hình. Th c t , V ng C An không h có quan h huy t th ng v i V ng gia chúng tôi, trong tay không có bao nhiêu c ph n, làm sao có th b o m anh ta không t l i? H n n a, anh ta c ng u, b ng b nh, nông cu ng, t ph , nhi u l n x y ra tranh ch p v i các y viên lâu n m, trong công vi c ch ng có thành tích áng k . Ng i nh v y làm sao có th i đi n cho l i ích c a các c ông? Dù l i An Th nh, anh ta c ng ch có th làm m t giám c bình th ng, ho c mi n c ng m nh n ch c v t ng giám c”. Ng ng m t lát, bà ta nói ti p: “ ây v n là chuy n riêng t c a V ng gia, nh ng vì t ng lai c a An Th nh, tôi bu c ph i ti t l chuy n x u trong nhà. Tuy nhiên, tránh phi n ph c không c n thi t, tôi thành kh n xin m i ng i n m t V ng Á Nam tôi, gi kín chuy n này...”

y viên Lâm vô cùng kinh ng c. Ông nh lên ti ng nh ng ngh th nào l i c m t p tài li u lên xem. n trang cu i cùng, nhìn th y ch ký c a c nhân, ông li n im b t.

M t thành viên lên ti ng: “Chuy n c a nhà h V ng ng i ngoài chúng tôi không ti n can thi p. Các v hã y gi i quy t v n trong nhà tr c r i tính chuy n công ty sau. Nh ng tôi hy v ng các v hã y l y i cu c làm tr ng!” Ông ta l c u, th dài. “H a t trong nhà m i là h a l n”.

Châu Vi n S n bên c nh không kìm c nói nh m t câu: “Ly Miêu tráo thái t ”⁽³⁾, úng là c u huy t th t!”

Tô M t v nh không nghe th y, cô nhìn ch m ch m ng i àn ông ó.

Châu Vi n S n kéo tay cô. “ i thôi!”

Tô M t nh th n, phát hi n nh ng ng i khác ã l n l t r i kh i phòng h i ngh . Cô nhanh chóng i theo Châu Vi n S n ra ngoài.

V ng Á Nam d n dò cháu trai: “Anh ra ngoài i tôi!”

Chi c bàn b u d c phòng h i ngh ch còn l i hai ng i. V ng C An mãi v n không lên ti ng, lúc này m i nghi n r ng, nói: “Ng i ã ch t r i, ng i ch t không th i ch ng, vì sao cháu ph i tin cô?”

V ng Á Nam th dài. “Anh trai và ch dâu tôi ã qua i nh ng v n còn m t ng i s ng kh e m nh, anh có th v h i ông ta”.

V ng C An tr ng m t nhìn bà ta.

“Lão Tr ng”.

V ng Á Nam l c u. “N m ó ch dâu tôi không có kh n ng sinh n , anh trai tôi li n b ra ít ti n, b o lão Tr ng i ki m m t a tr mang v nuôi”. Bà ta nhìn anh. “ úng là oan nghi t, anh có c m th y v y không?”

V ng C An l ng thnh.

V ng Á Nam nói ti p: “Lúc nh , ch ng ph i anh th ng oán trách b anh i x v i T ng Thiên B o t t h n v i anh sao? Còn n a, k t khi V ng T Nguy c ón v nhà, b anh ch quan tâm n nó...”

V ng C An nói: “Cháu t ng... nó nh tu i h n cháu, m nó l i ch t s m nên b cháu m i yêu th ng nó h n”.

V ng Á Nam lên ti ng: “Ch dâu tôi n ch t c ng không ch p nh n V ng T Nguy. Ch c n anh trai tôi i x t t v i V ng T Nguy, ch y li n gi n d i, c ng i x t t v i anh. Nh ng khi anh trai tôi không bên c nh, ch y ch ng có tâm t ý n anh. Anh còn nh không?”

“...”

“Còn n a, anh ã ngoài ba m i r i, nh ng tr c khi b anh qua i, ông y v n y thác quy n qu n lý c ph n cho tôi. âu ph i ông y s anh không ra gì, ch là lúc ó T Nguy v n ang tu i ch i b i, kinh nghi m và n ng l c r t kém. Ý c a anh trai tôi là hy v ng anh có th giúp T Nguy, nh ng l i lo anh tranh gia s n v i nó...”

Tim V ng C An nhói au, n i au ngày càng d d i không th kìm nén. Anh nín th , nghi n r ng, “Cô ng nói n a!”.

V ng Á Nam th dài. “Anh hãy ngh theo h ng tích c c, h ã giúp anh nuôi V ng Ti n l n khôn, anh c ng nên v a lòng m i ph i”.

V ng C An rút m t i u thu c nh ng b t l a b t th nào c ng không cháy. Anh c ch p th ba, b n l n, n m c tay run run, cu i cùng, anh vo viên i u thu c, ném xu ng bàn.

V ng Á Nam nói ti p: “Tr c ây tôi không ti t l s th t là b i dù tìm m t giám c n l ng gi i c nào c ng không th t n tâm t n l c nh anh. Bây gi anh bi t c r i, làm l ng v t v cho ng i khác ch c ch ng có mùi v gì, úng không?”

V ng C An nh ng m t nhìn bà ta ch m ch m, trên trán n i r ò ng gân. M t lúc sau, anh b t c i. “Ngay t u cô ã tính n ván c này. Cô c ý i cháu bán h t tài s n ng tên cháu tr n cho An Th nh, khi n cháu ch còn l i hai bàn tay tr ng. Cô không h danh là trùm t b n gi i ch i trò quy n

thu t. Nh ng n u không x y ra trò h này, cháu s thua trong tâm ph c kh u ph c”.

V ng Á Nam c i. “Anh th y th nào? Nh ng n m qua tôi không s ng vô ích y ch ?” Bà ta nh nhàng nói. “Còn n a, tài s n và m i quan h c a anh u t c trên c s c a V ng gia chúng tôi. Tôi l y l i th thu c v nhà mình c ng không ch coi là quá áng”.

“Cháu không c m th y cô ã th ng”.

V ng Á Nam không ti p t c cu c trò chuy n. Bà ta ng d y, i n, v vai V ng C An, “Tôi r t quý tr ng ng i tài, áng ti c anh không ph i là con trai tôi. Nh v y i, tôi cho anh chút th di n, anh hãy t xin t ch c t i i h i c ông vào tháng sau”.

Châu Vi n S n lái xe l i g n, h c a kính nhìn Tô M t m t lúc m i h i: “Cô không i sao?”

Tô M t th n th ng i trong ô tô. “Tôi còn chút vi c”.

Châu Vi n S n nói th ng: “Cô i n a ti ng r i”.

Tô M t cúi u, không nhìn anh ta. “Anh i tr c i, tôi i thêm lát n a”.

Châu Vi n S n l c u, nh n ga phóng xe i.

Tô M t i n lúc tan s , r i n khi tr i t i, bãi xe d n tr nên tr ng không. T i t n n a êm, khi tòa cao c chu n b óng c a, cô m i nhìn th y V ng C An. Anh cúi u, trên tay là i u thu c lá. Trong êm t i, t ng b c i c a anh t a nh r t n ng n , hoàn toàn không còn v oai phong, nh c nh th ng ngày.

V ng C An không nhìn th y cô, ho c gi anh không có tâm tr ng quan sát xung quanh.

Tô M t b m còi. Anh a m t qua bên này, nhìn rõ ng i ng i trong xe, h i đ ng b c r i l i t i p t c i v phía tr c.

Cô xu ng xe, i n bên anh. V ng C An quay ng i, c t gi ng m t kiên nh n. “Em ây làm gì h ?” S c m t anh r t khó coi. “ ng l i g n, c nhìn th y em là tôi th y chán vô cùng”.

Tô M t ti p t c i n bên anh. Cô mu n nói câu gì ó nh ng không bi t ph i lên ti ng th nào.

V ng C An quan sát cô, ch m rãi rít m t h i thu c lá, ph khối vào m t cô. Anh c i: “Th nào, em v n ch a xem trò c i à?”

“Không ph i...”

“Em b i c hay nghe không hi u ti ng ng i?” Anh gi tay gi vai cô, ghé sát tai cô nói rành r t t ng t m t: “Tôi nói cho em bi t, bây gi ng i tôi

không mu n g p nh t chính là em, i u tôi không c n nh t là s ng tình c a em, tôi...”

“Anh... Ngoài vi c n i nóng v i tôi, bây gi anh còn có th làm gì?”

V ng C An t c gi n, tr ng m t nhìn cô, bàn tay b t giác t ng thêm l c. B vai Tô M t b si t m nh n nhối au. Gi ng nh không th thoát kh i gông cùm, cô ngã ng i v phía sau.

V ng C An buông tay, quay m t i ch khác, t nhiên th dài. “Tôi...” Anh đ ng nh h i do đ , l i a i u thu c lên mi ng, rít m t h i, sau ó c t gi ng tr m tr m. “Tôi th c s không mu n... em th y b đ ng này c a tôi”.

Tô M t không th t nên l i, ch có th kìm nén n c m t. Cô a m t th cho anh. “Anh hãy c m l y, tôi i ây!”

Ghi chú:

1. Thành viên h i ng qu n tr c l p (independent directors - ID) có vai trò r t quan tr ng trong vi c giám sát, làm gi m nguy c l m đ ng quy n h n c a nh ng ng i qu n lý công ty, góp ph n b o v l i ích chính áng c a c ông, nh t là nh ng c ông nh . ID ph i m b o hai yêu c u: c l p trong quan h nhân thân và c l p trong quan h v s h u và kinh t .

2. Hành dâm: quan h nam n không chính áng.

3. Ly Miêu hoán thái t là truy n thuy t l u truy n trong dân gian, ch v T ng Nhân Tông Tri u Trinh b L u Hoàng h u ánh tráo.